

Από τον Απόστολο της Κυριακής: Διάκριση, ενδιαφέρον και αγάπη προς τον αδερφό

Ορθοδοξία / Ιερός Άμβων

(†) Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ Α΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΛΟΥΚΑ (Β΄ Κορινθ. 1,21-24 & 2,1-4)

Για να κατανοήσουμε τα όσα ακούσαμε σήμερα από την Β΄ Επιστολή του Αποστόλου Παύλου προς τους χριστιανούς της Κορίνθου, είναι ανάγκη να θυμηθούμε ότι στην προηγούμενη Επιστολή του ο Παύλος είχε επιπλήξει αυστηρά τους Κορινθίους για την κακή συμπεριφορά τους. Όμως η επίπληξη εκείνη βοήθησε τους Κορινθίους να διορθωθούν. Κατόπιν τούτου ο Παύλος αισθάνεται την ανάγκη να δώσει ωρισμένες επεξηγήσεις στους εκεί χριστιανούς, για να αποκατασταθεί η γαλήνη στις ψυχές όλων.

Στους λίγους στίχους της σημερινής περικοπής θαυμάζουμε το ειλικρινές ενδιαφέρον του Μεγάλου Αποστόλου για τα πνευματικά του παιδιά• τον πόνο του για την διόρθωση της ζωής τους και τη φωτισμένη διάκριση, με την οποία χειρίσθηκε την επίλυση των σοβαρών προβλημάτων που είχαν προκληθεί στην

Εκκλησία της Κορίνθου.

Το πρώτο λοιπόν, που θαυμάζουμε στον Απόστολο Παύλο είναι το ειλικρινές ενδιαφέρον του, για τη διόρθωση όσων παρεκτράπησαν. Αυτό τον έκανε να μη παραβλέψει, ούτε να αποσιωπήσει το μεγάλο ηθικό σκάνδαλο, που αναστάτωσε την εκεί Εκκλησία. Αντίθετα• επενέβη και έλαβε δραστικά μέτρα για να απομονωθεί το κακό• ο αίτιος του σκανδάλου να συναισθανθεί το μεγάλο του αμάρτημα, να μετανοήσει και αργότερα να αποκατασταθεί η θέση του ως μέλος της Εκκλησίας.

Έτσι ο Άγιος Παύλος γίνεται πρότυπο συμπεριφοράς προς τους αμαρτάνοντες δημόσια, είτε στο εκκλησιαστικό περιβάλλον είτε στο οικογενειακό. Ο πνευματικός πατέρας της Εκκλησίας, όπως και ο φυσικός πατέρας της οικογενείας, έχουν υποχρέωση να ενδιαφέρονται να οδηγούν σε μετάνοια και διόρθωση, όποιον με την ανάρμοστη συμπεριφορά του σκανδαλίζει τους άλλους και ο ίδιος ζημιώνει την ψυχή του.

Το δεύτερο σημείο που μας προκαλεί δέος, είναι ο βαθύς πόνος, με τον οποίο ο Απόστολος Παύλος συμβουλεύει όσους παρεκτράπησαν: Γράφει στους Κορινθίους: «Σας έγραψα με πολλή οδύνη, με πόνο στη καρδιά και με πολλά δάκρυα, όχι για να σας στενοχωρήσω, αλλά για να γνωρίσετε την περίσσια αγάπη που έχω για σας»(2,4).

Αυτός είναι ο μόνος ενδεδειγμένος τρόπος για να φέρει αγαθό αποτέλεσμα. Η διόρθωση να γίνεται όχι με ξεσπάσματα θυμού, με προσβλητικά λόγια και φωνές.

Όποια μέτρα ληφθούν και όσα λόγια λεχθούν, να απευθυνθούν με πόνο ψυχής. Να καταλάβει ο άλλος ότι κι εμείς πάσχουμε και κλαίμε μαζί του, για το κακό που έγινε• και όλα όσα του λέμε αποσκοπούν στη διόρθωσή του, για το δικό του συμφέρον. Από τον τρόπο που τον αντιμετωπίζουμε, να καταλάβει, ότι δεν του τα λέμε από εγωισμό, γιατί θίχτηκε το δικό μας γόητρο στην κοινωνία από την κακή συμπεριφορά του• αλλά του τα λέμε γιατί τον αγαπούμε και ενδιαφερόμαστε για το δικό του καλό. Τότε και μόνον οι ενέργειές μας θα έχουν θετικό αποτέλεσμα.

Και το τρίτο χαρακτηριστικό της παιδαγωγικής μεθόδου του Παύλου είναι η διάκριση. Η διάκριση, κατά του Πατέρες της Εκκλησίας είναι το χάρισμα του Αγίου Πνεύματος που μας φωτίζει να ενεργούμε σε κάθε περίπτωση ανάλογα με το θέλημα του Θεού. Το κάθε τι να γίνεται με μέτρο, χωρίς υπερβολές. Και ακριβώς αυτή τή γραμμή κράτησε ο Παύλος και στο πρόβλημα των Κορινθίων. Όταν έστειλε την Α' Επιστολή του στους Κορινθίους, που τους υποδείκνυε τι μέτρα πρέπει να λάβουν για να διορθωθεί η κατάσταση, κατάλαβε ότι θα ήταν πλέον στενοχωρημένοι οι Κορίνθιοι. Ανησυχούσε γι' αυτούς και ήθελε να τους επισκεφθεί. Όμως αν πήγαινε ο Παύλος στην Κόρινθο σ' εκείνη τη βαρειά ατμόσφαιρα που είχε δημιουργηθεί, οι Κορίνθιοι θα ντροπιάζονταν πιά πολύ μπροστά στον Απόστολο του Θεού, και η στενοχώρια τους θα μεγάλωνε. Γι' αυτό ανέβαλε ο Απόστολος το ταξίδι του στην Κόρινθο και δίνει την εξήγηση: «Δεν ξανάρθα στην Κόρινθο, για να μη σας λυπήσω» (στίχ.1,23). «Έκρινα σωστό να μη σας φέρω λύπη, όταν θα έρθω ξανά κοντά σας» (2,1). Δεν έπαυσε όμως να ενδιαφέρεται από μακριά ο Απόστολος για την εξέλιξη της κατάστασης στην Κόρινθο και να περιμένει με υπομονή και προσευχή να εξομαλυνθεί η εκεί κατάσταση.

Πόσο διδακτική είναι και για μας αυτή η διακριτική στάση του φωτισμένου Αποστόλου. Πόση ζημιά, αλήθεια, προκαλούμε σε αυτόν που θέλουμε να καθοδηγήσουμε ή και να διορθώσουμε, όταν βιαζόμαστε, τον καταπιέζουμε, τον προσβάλλουμε και απαιτούμε «εδώ και τώρα» την άμεση συμμόρφωση του σε αυτά που του λέμε.

<http://bit.ly/2IjyIBB>